

KESKENY ÚT

A CSÖMÖRI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG IDŐSZAKOS LAPJA

2021. október
IX. évfolyam
1. szám
a Szeretláng
utódaként

Gondolatok mindenszentek ünnepén

A katolikus egyház november elsején a szenteket ünnepli, mindazokat, akik életszentségükkel vagy haláluk utáni megtisztulásukkal már megérkeztek a mennyországba. Ennek a napnak estéje már a halottak napjának vigíliája, amikor halottainkról, és magáról a halálról is elmélkedünk.

Én családom, te családotod...

Otthon a lépcsőházban kaptak helyet családunk felmenőinek képei, így naponta emlékeztetnek minket arra, ki miben volt példakép.

De van egy közös családunk is, ami a tied is és az enyém is, s ez az egyház, aminek keresztelésünk óta tagjai vagyunk. Mivel még a földi élet kihívásaival küzdünk, a küzdő egyházba tartozunk.

Közös családunknak is van otthona, a templom, aminek falain, ablakain szintúgy láthatjuk családunk kimagasló felmenőit, a szenteket. Ha legközelebb belépsz a templomba, nézz fel a falon lévő szentekre, és gondold bele, hogy ők valóban a te családotod tagjai, akik már megérkeztek Istenhez, akik célba jutottak, ezért szentek. Ők már a diadalmas egyházhoz tartoznak. De mint ahogy az otthonod falán függő nagyapád képe, ők is arra akarnak téged sarkallni, hogy érh célba, juss a diadalmas egyházba. Légy szent!

Te is célba tudsz jutni, szentté válni!

Gondolj vissza arra, amikor fülig szerelmes voltál, és ajándékot vittél választottadnak. Az biztos, hogy a tőled telhető legtöbbet tetted elé, a teli poharadat. Ő már biztosan látott többet is a pohárban, de a tied teli volt, és ez az, ami számított. Nyújtottál volna neki egy félig telt poharat, tudván, hogy elnézi neked, mert a hiányzót szeretetéből kipótolja helyetted? Lett volna-e merszed kimondani, hogy tudtál volna többet is adni, de nem erőltetted meg magad?

Az Isten mindenét odaadja neked, de neked is teli poharat kell nyújtanod neki. Nem a poharad, vagyis a lehe-

tőségeid nagysága a kérdés, hanem az, hogy mennyire töltötted teli a saját poharad, mennyire tetted oda magad. Ez pedig csakis rajtad múlik.

Mindenki képes saját adottságaihoz, lehetőségeihez mértén poharát teli tölteni... szentté válni.

A kapu

A diadalmas és a küzdő egyház közti kapu a halál. A hitetlenek számára a borzalom, az értelmetlenség, maga a lét botránya. A hívó ember számára a várt találkozás, a szentté válás mennyei születésnapja. Miért ez a nagy ellentét? Mert a hívó ember tud értelmet adni a halálnak, és ettől függ a halálhoz, sőt az élethez való viszonya is. Ha valami csak egyféleképpen történhet, ott nincs értelme tétről beszélni, hisz az eredmény előre tudható. Míg a hitetlen számára a halállal minden véget ér, ezért az élet az ő számára csupán egy kimenetelű, következőképpen nincs is tétje. Addig a hívó számára a halálnak két kimenete van, vagy célba jut Istenhez, vagy elszakad tőle végérvényesen. Így halálával az életének tétje van. Nem mindegy, hogyan él. A Biblia értelmezése szerint a halál végérvényesen lezárja földi életünket, ezért minden pillanat egyszeri, megismételhetetlen. Nincsenek az életben

Elhagyott sír (fotó: Perdy-Fazakas Brigitte)

próbatettek, minden valódi, mindenért számadással tartozunk. Ez ad tetteinknek, sőt az életünknek súlyt, értéket. Érdekes, hogy a halál környékén a legtöbb ember így vagy úgy, de Istenhez fordul. Mert a lét határán végre tudunk a létre figyelni, és így meg tud minket érinteni a Lét Ura. Ez az utolsó lehetőségünk, amit mentőövként dob nekünk, hogy észhez térjünk, hogy hozzá térjünk.

A hit fényében értelmet nyert halál teljesen átformálja a hívó életét. Rávilágít életünk tétjére, tetteink súlyára, a rendelkezésünkre kapott idő értékére, ez sokunknak az utolsó mentőöv az örök élet elnyeréséhez. Így teszi a hit a hittel nem bírók számára félelmetes borzalmat Isten ajándékává. Ennek felismerésére tett minket képessé a Teremtőnk, amikor a saját hasonlatosságára teremtett minket. Képesek vagyunk rá!

Assisi Szent Ferenc: „Csak jöjj, halál nővérem!”...

Olgyay Bálint
diakónus

„Szent szolgákká kell válnotok...”

10 kérdés diakónusainkhoz

Marton Zsolt váci megyéspüspök június 19-én Huszár Attila és Olgyay Bálint személyében két új állandó diakónust szentelt fel Vácon. A felújítási munkálatok miatt bezárt váci Székesegyház helyett a Piarista Templom biztosította a helyszínt az ünnepi szentmiséhez. A főpásztor felhívta a leendő diakónusok figyelmét arra, hogy „szent szolgákká kell válniuk”, akik készek életüket adni vele és a paptestvérekkel együtt a hívekért. A szentbeszédben megemlékezett a diakónusok feleségeiről is, akik hozzájárulásukat adták férjeik jelentkezésekor, és akik közvetetten, de szintén részesülnek a szolgálatból.

Huszár Attila (1968) elektronikai-műszerész, informatikus, egy informatikai kft. ügyvezető tulajdonosa, aki felnőtt korában tért meg felesége és egy meghatározó húsvéti lelki élmény hatására. Az egyházi szolgálatba egykori pestújhelyi plébánosa, Márton Mihály atya hívására kapcsolódott be, mint ifjúsági imacsoporthoz vezető, ministráns vezető. 2012 óta élnek Csömörön, két felnőtt fiúgyermekük és négy unokájuk van. 2015-ben avatták akolituszá, és már a képzés alatt érezte a hívást a diakónusi szolgálatra. Szoros kapcsolatban van a Cursillo lelkeségi mozgalommal, feleségével tagjai a helyi MÉCS közösségnek, gyermekeik révén pedig jól ismerik a Szentjánosbogár közösséget is. Kateketikai tanulmányait az Esztergomi Hittudományi Főiskolán végezte. Szolgálat keretében segíti majd a MotiVÁció Képzési Központ munkáját a diakónusképzés során.

Olgyay Bálint (1968) Csömörön él feleségével és 3 gyermekével. Vallásos, többgyermekes családból származik. A kecskeméti Piarista Gimnázium elvégzése után a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen szerzett diplomát, majd marketing szakemberként dolgozott közel 30 éven át. 2015-ben avatták akolituszá, és már akkor érezte a hívást a diakónusi szolgálatra. Teológiai tanulmányait az Esztergomi Hittudományi Főiskola kateketika szakirányán végezte, jelenleg hitoktatóként dolgozik.

1. Mire gondolsz, amikor azt halod: HIT?

HA: Ajándék, amit csak őszintén kérni kell. Felnőtt megtérő vagyok. Hálát érzek Isten felé, amiért hitet ajándékozott nekem 1989. 03. 19-én Virágvasárnap.

OB: A gyarlóságaim mindennapi küzdelmeit. A reményt, hogy az számítm, mindezt szeretetből teszem és szeretetből fel tudok-e állni ismét és ismét.

2. Akolitusként már jó ideje tevékenykedsz. Mikor érezted a meghívást a diakónusi hivatás felé?

HA: 1996-ban éreztem először a diakónusi szolgálatra meghívást egy szentmisében. Ezt követően Márton Mihály atya is kérdezett effelől és ajánlotta, hogy közbenjár a püspök atyánál ennek érdekében. 1991 óta időnként szolgáltam hétköznapiakon és minden vasárnap a szentmiséken. Akkori élethelyzetem (kicsi gyerekek, nehéz és sok munka) nem tette lehetővé, hogy ennyire elköteleződjem az Egyház szolgálatában. Az akolitusképzésen a szombat esti szentségimádások alatt többször éreztem Jézus hívását. Türelmes, elvárásoktól mentes, szerető és elfogadó, de határozott hívások voltak ezek: „Tegyél többet értem!” „Oly sok az aratnivaló, de a munkás kevés!” „Add nekem magad teljesen!”

OB: Nekem ez nem múlt idő, hanem, múlt, jelen és jövő. Talán ezt már kis ministránsként is éreztem, az oltár körül, a párválasztáskor, a családalapításkor..., hogy egész életemben a Szentlélek zsinórán húz magához, várta, várja, hogy majd beérjek. A szentelés erre egy szép igen válasz, amit Ő mondott ki bennem. Az érdem most is az Ővé, mint mindig.

3. Tanulmányaid idején mi volt a legmeghatározóbb élményed?

HA: Nehéz egy élményt kiragadni. A 7 év képzés alatt (2 év akolitus, 3 év teológiai főiskola és 2 év diakónusképző) nagy tudású és elhivatott paptanáraink, professzoraink voltak. Nemcsak tárgyi tudást adtak, hanem mély hitüket is megismerhettük. Mindhárom képzésen sok barátot és hittestvért kaptam, akikkel ma is élő kapcsolatban vagyok. Nagy megtiszteltetés volt szá-

momra, hogy a diplomaosztó szentmisén rektori felkérésre diakónusként szolgálhattam.

OB: Téves lenne bármit is kiemelni, mert minden. Minden óra egy valódi lelkiprágyakorlat volt. Folyton azt kérdezték, hogy nem unalmas, száraz-e a teológia? Hogy bírom ezeket az elvont gondolatokat? Én meg nem értettem, miről beszélnek, hiszen magáról az életéről tanultunk, ami megalapozza a mindennapok döntéseit. Nem elvont, hanem igenis gyakorlatias, életszagú. Mindenkinek csak ajánlani tudom. Olyan a teológia az életben, mint a nyelvtan a beszédben. Persze, hogy annak megtanulása nélkül is tudsz beszélni, de milyen versek, regények születhetnek segítségével. Arra világosan emlékszem, hogy örömmel ittam szavaikat, mert meg tudták értelemmel fogalmazni azt, amit csak belülről sejtettem. Az volt az érzésem, hogy bárcsak ez a lehetőség, tudás, minden hívőnek megadtna! Ez azóta is arra sarkall, hogy mindezt nekem tovább kell adnom. Nem a magam szórakoztatására kaptam ezt a lehetőséget.

4. Mire gondoltál a szentelés pillanatában?

HA: Az a pillanat számomra a teljes és visszavonhatatlan önátadás volt. Mi, Katica és én ott különleges módon együtt köteleződünk el Krisztus mellett. Ezután családomra, rokonaimra, barátaimra gondoltam, akik támogattak és segítettek ebben, valamint azokra a testvérekre, akik rám bízta kéréseiket levél formájában. Erőt, kitartást és kegyelmet kértem ahhoz, hogy jól tudjam szolgálni azt a közösséget, amelyet püspök atya rám bíz.

OB: Nagy kételyeim voltak, hogy fog-e sikerülni. De fontos dolgokban belülről jönnek mondatok. Amit nem gondolok ki előre, csak úgy kimondom magamban. Csak utána értelmezem. Mint ha a szentlélekkel beszélnek. Azt, hogy sikerülni fog, Ő már így kimondta. Ez volt a fejemben, ez a beszélgetés, hogy akkor valóban Istennel beszéltem. Nem képződtem.

5. Milyen volt először diakónusként a szentmisén szolgálni?

HA: Megható volt számomra, amely egy újabb útnak a kezdete: új feladat, új lehetőség, nagyobb felelősség, több kötelezettség (igehirdetés, keresztség, esketés, temetés, hitoktatás).

OB: Agyonizgultam magam, hogy mikor mi is jön.

6. Mit tartasz legfontosabbnak diakónusi hivatásod megélésében?

HA: Ez számomra négy részből áll: rendszeres napi imák, evangelizálás, szolgálat a liturgiában, valamint közbejárás a rászorulóknak.

OB: Számomra a legfontosabb annak továbbadása, amit Esztergomban a teológián kaptam. A sok babonáság, kétely, tudatlanság, gyerekes hitfelfogás helyretétele. Mert ez az alapja a hitehagyásoknak, a hit félvállról vételének. Megőriztem Székely János püspök atya szavait: a hittan nem történelemóra, hanem lehetőség a fiatalok szívének látóterét Istenre irányítani.

7. Terveid?

HA: Szeretném minél jobban felismerni Isten akaratát és a tőlem telhető legnagyobb önátadással megvalósítani azt. Ezáltal Istennek tetsző diakónussá válni. Valamint továbbra is segíteni a diakónusképzést, amelynek szervezésére egy éve felkérést kaptam.

OB: Terveim is főleg ezek körül forognak, de nem izgulok, mert ahol Isten bárányt teremt, ott legelőt is ad hozzá.

8. A szentelés óta eltelt néhány hónap. Hogy látod? Sikerül megteremteni az egyensúlyt család-munka-szolgálat terén?

HA: Igyekszem mindennapi feladataimat úgy szervezni, hogy a diakónusi szolgálatom ne hátráltassa, hanem inkább segítse a családi és cégvezetői feladataimat. Hamarosan megszületik az ötödik unokánk. Ez nekünk, nagyszülőknek is több lehetőséget ad a segítségre. Fontos a jó időbeosztás, hogy beleférjen minden napomba a két zsolozsma, Szentírás olvasása, a szentmise (ezeket sokszor feleségemmel együtt végezzük), valamint azok a szolgálatok, amikre plébánosunk, Gábor atya felkér. Mióta diakónus lettem, sokkal ritkábban jutok ki lovagolni és a lovas íjász pályára, de nem bánom. Van, amikor a család és a szolgálat fedi egymást. Pár hete keresztelhettem meg 4. unokánkat, Mersét. Leírhatatlan öröm és boldogság ez nekünk.

OB: Igen, nem panaszkodom, de van úgy, hogy nemet kell mondanom. Ez persze zavar, és olykor nehéz is. Sajnos, munkakörülményeim változása súlyosbítja megélhetési gondjaimat, a létfenntartás sokkal több időt kíván, mint gondoltam.

9. Mi a véleményed a csömöri katolikus közösségről?

HA: Sok igazán jó szándékú, szorgalmas és buzgó katolikus él Csömörön. Igazságszeretők, Jézust követők. Tudom, hogy Isten nagyon szereti a csömörieket, mi másért adott volna két diakónust is a hívek szolgálatára, olyan időben, amikor nagyon nagy a paphiány, és falvak maradnak lelki gondozás-, ellátás nélkül.

OB: Hogy is mondják a bíróságon? Csakis az igazat... Hamvai volt Önmagának. Én úgy gondolom, hogy erre nem a különböző beszélgetős csoportok létrehozása a gyógyír. Hanem arra lenne szükség, hogy szomszédoljunk. Beszélgessünk az úton, a boltban, ugorjunk át egymáshoz egy este kártyázni, vagy zsákot berakni. Hiányoznia kellene, hogy nincs személyes találkozás. A közösségi oldalak virágzása szakítja szét a közösségeket. Faluban nevelkedtem, de havi rendszerességgel jártunk vendégségbe, az életünk része volt. Ha erre lesz belülről igény, ha újra felfedezzük, milyen jó is egy süti, tea, bor mellett megállni, a másik házában vendég lenni, a sajátomba vendéget hívni, akkor lesz élet. Lesz hit. Mert a hit nem magánügyünk. Vagy együtt üdvözlünk, vagy sehogy.

10. Mi lenne a legfontosabb üzeneted diakónusként közösségek tagjai számára?

(Folytatás a köv. oldalon.)

HA: Szeressük Istent és egymást! Ezt két idézettel tudom a legjobban kifejezni. A szentelési jelmondatom: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni.” Jn 14,23 Vágyjunk rá, és mindent tegyünk meg azért, hogy Isten lakjon a szívünkben! A másik idézet János első leveléből (ami az egyik kedvencem) a 4. fejezet. Javasolom, olvassák el János első levelét, csak 5 rövid fejezet. „Szeretteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent.” 1 Jn 4,7

A fentieket Jézus így fogalmazta meg: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívvedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erőddel!” Ez az első parancsola, a második pedig ez: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” Mk12,30 – Ezeknél nincs nagyobb parancsolat.

OB: Azt hiszem, ezt az előző pontban meg is válaszoltam. Köszönöm a lehetőséget!

A másik oldal

A férj diakónussá szentelése a család számára nagy változásokat jelent. Megkérdeztük a másik oldalt, a feleségeket, ők hogyan élték meg férjük szentelését, mit gondolnak a diakónus-feleség szerepéről.

Kővári Katalin Huszár Attila felesége:

A szentelést hasonlóképpen éltem meg, mint 31 évvel ezelőtt az esküvőnk: egyrészt, mint beteljesedést, másrészt olyan útnak a kezdetét, amely mindkettőnk számára fontos és lelkesítő a hitben való növekedés és annak továbbadása szempontjából. Megható volt számomra a szentelés két fontos mozzanata: az öntáradást kifejező oltár elé fekvés és a beöltöztetés.

Isten nem az alkalmasokat választja ki, hanem a kiválasztottakat teszi alkalmassá. Attila számára a teendők nyilván megszaporodtak, de az elkötelezettség és a lelkesedés több energiát mozgósít mindkettőnkben. Úgy látom, hogy férjem a helyén van, mivel megvan benne a három „H”: hit, hűség, humor.

„Az egymáshoz vezető legrövidebb út: a közös imádság.”

A szentelés óta több időt fordítunk a közös imára. Attila hivatását lelkesen támogatom, és amennyiben tehetem, segítem.

Szemler Judit Olgyai Bálint hitvese:

25 éve vagyunk házasok. Két lányunkat és fiunkat neveljük hitben, szeretetben. Bálintban végig érlelődött ez a szándék, csak az utat nem találta meg hozzá. Akkor és ott azt éreztem, hogy elindult azon az úton, amit egész életében keresett. Próbálom támogatni, alkalmazkodni hozzá, és természetesen a háterszágot biztosítani számára.

Bándiné Tóth Klára

KÖZELMÚLT

Győzelemről szólt az ének

a NEK tiszteletére tett gyalogos zarándoklaton

Szentmise a Kossuth téren, gyertyás körmenet a Hősök terére

A Mária Út Egyesület és a Mária Rádió felhívására zarándokcsapatok érkeztek Budapestre szeptember 11-én. Sokan napokig gyalogoltak, zarándoklatukat felajánlották a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért és a Szentatya magyarországi látogatásáért.

Szeptember 10-én pénteken egy kis csapat kelt útra a Máriabesznyői Nagyboldogasszony-bazilikából a NEK Kossuth téri miséjére. Első napjuk Csömörön ért véget. Szombat reggel a csömöri római katolikus templomból velünk, négy csömörivel kiegészülve immár együtt folytatódott a zarándoklat. A Mária Úton most az általunk megszokott irány helyett Marizell (Budapest) felé haladtunk. Hermányos Mária testvérünk vállalta a csapat autós kíséretét, velünk volt a pihenőkön, a közös imákon és elmélkedéseken. Köszönjük szépen a szolgálatát!

Árpádföld, Rákosszentmihály, Zuglóban a Paduai Szent Antal-templom (Bosnyák tér) és a Budapest-Belvárosi

Nagyboldogasszony Főplébánia-templom volt az útvonalunk. Dr. Oszti Zoltán plébános úr személyesen fogadta és köszöntötte az itt gyülekező zarándok csoportokat.

Innen Lukovics Milán atyával, a Mária Rádió lelki vezetőjével együtt indultunk a Kossuth téri szentmisére. Út közbeni énekeinkhez zenei kíséretet is kaptunk, egy egész erdélyi fúvószenekar csatlakozott menetünkhöz. Népes csapatunkat a Duna-korzó turistái csodálták-fotózták, nem tudták mire vélni, miféle népünnepélynek lehetnek a tanúi.

A zarándoklat páratlan élmény, különösen az a gyalogos zarándoklat, mit mélyen átélteni lehet, de elmondás-leírás alapján azt átadni lehetetlen.

Az ének, a közös éneklés ajándéka az emelkedettség érzése volt, mit a Hősök tere felé tartó fáklyás felvonulás közben éltünk meg: a többször felhangzó kongresszusi himnusz refrénjénél:

*Krisztus kenyér s bor színében,
Úr s király a föld felett:
Forrassz eggyé békességben
Minden népet s nemzetet.*

mindenki felemelte a kezében lévő fáklyát, méceszt, mobiltelefon. (Ezt valóban mindenkinek meg kellene élni! A szerk.) A József Attila utcától a Hősök teréig az Andrássy utat betöltő tömeg valóban eggyé forrott.

Fodor András László
Csőke Zsuzsanna

JELENI DŐ

Halotti beszéd és könyörgés

Latiatuc feyleym zumtuchel mic vogmuc... aligha lenne magyar kultúrkörben olyan valaki, akin ne futna végig egy ismerős és jóleső borzongás e néhány szó hallatán vagy olvasásakor, ...noha 800 év messzeségéből szólítanak meg. A harminckét sorból és kétszázhetvennégy szóból álló szövegből harminckét sor halotti búcsúztató, amit egy hatsoros könyörgés zár. Anyanyelvünk legősibb, hiteles, összefüggő nyelvemléke ez az írás, amely 1200 táján keletkezett, s több mint ötszáz évig rejtekezett, míg Pozsonyban Pray György jezsuita szerzetes fel nem figyelt a latin szövegkörnyezetből csodamód felbukkanó ómagyar nyelvű búcsúztatóra. A fölfedezőjének nevét viselő Pray-kódex böjti rendet, egyházi naptárat, miseszövegeket, temetési szokásokat, zsinatok döntéseit közlő, latin nyelvű szertartásgyűjtemény, melynek 154. hártalaján olvasható írás első szavai kitörölhetetlenül élnek bennünk: *por és hamu vagyunk...* – halottak napján mindenképp.

A holtak tisztelete, s az ennek szánt nap már a Római Birodalomban is jegyzett ünnep volt, s a kereszténység első századaiban a III. századig visszanyúlóan minden liturgiában nyoma van a szentmisében való megemlékezésnek. A IX. sz. végén Szt. Odilio bencés apát kezdeményezésére önálló ünneppé lett, széles körben a XI. századtól terjedt el, majd az üdvözült lelkekre emlékező mindenszentek ünne-

pét követő nap, november másodika az első ezredforduló óta a valamennyi elhunyt hívőre való megemlékezésé, a halottak napjává vált. Halottak napi szentmiséink az örök életéről és a feltámadásról szólnak.

Legnagyobb katolikus költőnk, a száz éve született Pilinszky János így ír: „És nem véletlen az se, hogy az egyház épp ide, a tél küszöbére, az elmúlás kezdetére helyezte – s egymás mellé – mindenszentek és halottak napját, ünnepét. Tette ezt nyilván ama nagyszerű ellentmondás jegyében, melynek a halál csak látszata, tartalma azonban az élet, s tegyük hozzá, a szó legigazibb, legemberibb, tehát leginkább szellemi értelmében – élet. Halottaink szeretete elsőrendűen az élet iskolája. (...) A külső kép: a hervadásé, a halálé és a menekülésé. Egyedül az ember függeszti szemét a mindenség lankadatlanul működő csillagaira, a távoli és nagy egészre, s azon is túlra...”

Az elmúlás, a halál, az örök élet misztériuma sok költőt, író, szinte minden művészt megihletett, s örök támaszként alkotásra késztetett...

Gubekné Ludas Mária

Kosztolányi Dezső:

Halotti beszéd

(részlet)

(...) Keresheted őt, nem leled, hiába,
se itt, se Fokföldön, se Ázsiába,
a múltba sem és a gazdag jövőben
akárki megszülethet már, csak ő nem.
Többé soha
nem gyúl ki halvány-furcsa mosolya.
Szegény a forgandó tündér szerencse,
hogy e csodát újjólag megteremtse. (...)

Juhász Gyula: A halálhoz

(részlet)

Reménytelenség menedéke,
Álmatlan álom, szende béke,
Téged remegnek és remélnek.
Halál: te vagy az örök élet.

Hermányos Mária: Fény

Forrásból fúródik fény,
fényben fürdőzik lény.
Fényhiány félelmes tény,
fényűzés förtelmes kény.

Fentről fut fuvallat fény,
fényt félő felhőtől fél.
Fénylő fél feledben fér,
fénybe felemel, ne félj!

Szeretettel köszöntjük elsőáldozóinkat közösségünkben!

Október 2-án 15 gyermek vehette magához első ízben Krisztus Szent Testét Baczkó Beáta és Szabadosi Erika hitoktatók áldozatkész felkészítése után

KARITÁSZHÍREK

Ez évi munkánkról

A járványügyi helyzet miatt kihívásokkal teli, fizikailag és mentálisan is rendkívül megterhelő volt a 2020-as esztendő, és sajnálatos módon a vírus a 2021-es évben is velünk maradt. Sok bizonytalanság és nehézség ellenére önkénteseink idén is lehetőségeinkhez mérten mindent megtettek annak érdekében, hogy csömöri rászoruló embertársainknak a lehető legtöbb segítséget meg tudják adni.

Röviden ismertetjük Csömöri Karitászi Közösségünk ez évi első 10 hónapjának fontosabb mérföldköveit, valamint a november/december havi hónapok tervezett programjait.

Magyar Élelmiszerbank Egyesület

Ez évben eddig 3 alkalommal (január, április és július) kaptunk kiadást, összesen 1 483 109 Ft értékben. A MÉB évi minimum 4 alkalommal oszt pénzádományt szervezetenként, így az év végéig még minimum egy, de az Édesszaj pályázatunk sikere esetén még két kiadásra számíthatunk.

Váci Egyházmegyei Karitászi

- A téli krízis-pályázaton 40.000 Ft, iskolakezdési támogatáskor 65.000 Ft adományt kaptunk és osztottunk a rászorulóknak;
- A tűzifa program pályázatán 5 x 1,5 m³ tűzifa házhoz szállítása valósult meg;
- Idős támogatottjaink között Béres cseppet oszthattunk ki;
- 300 kg burgonyát, 220 kg étkezési almát, paradicsom- és paprikapalántákat, konzerveket, hagymaféléket, ásványvizet hordhattunk ki egyházmegyéink felajánlásából;
- Magánszemélyek pénzádományából, a Váci Egyházmegyei

Karitászi támogatásából, illetve egyéb sikeres pályázatoknak köszönhetően 30 lakásban helyezhettünk el FIRE ANGEL CO-9X típusú szénmonoxid érzékelőt a fűtési szezon kezdetén.

Csömöri Karitászi saját forrásából

- Húsvéti Coop-utalvány – 268.000 Ft értékben
- Húsvéti élelmiszergyűjtés – a templomnál, a Coop és Prima áruházaknál
- Iskolakezdési támogatásban 30 gyermek részesült – 150.000 Ft értékben
- Nőnap/anyák napi/gyermeknap köszöntés, ajándékvásárlás
- Téli tűzifaadományok
- A hájastésza és fánk sütő versenyre készített finomságok eladásából származó bevétel. (Itt elnyertük az első helyezést.)

További tervezett karitászi programok

Várjuk Kedves vendégeinket

2021 November 6-án, szombaton
17 órától

Helle Maximilián
vak zongorista
jótékonyági koncertjére a

Katolikus templomban!

A koncert ingyenes
A felajánlott adományokat a téli tűzifa költségeinek fedezésére fordítjuk.

Szervező: Csömör Szent Róka Karitászi Közösség

- November 21-én Erzsébet-kenyér osztás a 10, illetve a 18 órai szentmisét követően;
- November 19–20–21-én a Csömöri Auchan áruházakban karácsonyi tartósélelmiszer-gyűjtés;
- December 4–5-én a Csömöri Coop, illetve Prima áruházaknál karácsonyi tartósélelmiszer-gyűjtés;

- December 10-én karácsonyi cipősdoboz-ajándék, illetve élelmiszercsomag kiosztása valamennyi rászoruló részére;

Bárki – felekezettől, életkortól, nemtől függetlenül, aki úgy érzi, hogy szeretne segíteni alkalmanként vagy rendszeres jelleggel a csömöri hátrányos helyzetű családoknak, az jelentkezzen valamelyik elérhetőségünkön.

A korona vírus miatti helyzetben anyagi forrásunk jelentősen megcsappant, minden támogatásra szükségünk lenne, kérjük, aki teheti támogassa munkánkat. Köszönjük.

Bankszámlaszám:

Csömöri Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány
65100242-11405870 bankszámlaszámán. **Közlemény:** karitás,
Honlap: www.csomorplebania.andocsi.hu/közösségek
Facebook: Csömöri Szent Rita Karitás Közösség

Szívből köszönjük önkénteseink áldozatos munkáját, és a kedves felajánlók nagylelkű támogatásait.

Szent Rita Karitás Közösség

Büszkék vagyunk rá!

Juhász Bencét, a Csömöri Szent Rita Karitászcsoport vezetőjét szinte mindenki ismeri közösségünkben. Munkájában kitartó, céltudatos, fantasztikus férj és édesapa.

Kitartása minden téren megmutatkozik. 2021. október 10-én teljesült nagy álma: a 36. SPAR Budapest Maraton futáson teljesítette a 42.195 km-es távot. Szívből gratulálunk, kedves Bence, és még sok álmod valósuljon meg!

„Vér, verejtek, tisztelet: az első kettőt te adod, a harmadikat pedig elnyered!” (Dwayne Johnson)

XXI. Adventi hangverseny

Karácsonyváro énekes, zenés áhítat
Csömörön

2021. december 5-én 17 órától
a római katolikus templomban

a Budaörsi
Pro Musica Kórus
szereplésével
Vezényel Tóth Csaba
karnagy

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Fábri István
polgármester

Pető Gábor
plébános

Deák Miklós
sorozatszervező
0630 4912 745, dekami40@gmail.com

VICCES

Kopogtatnak a Menyország kapuján. Szent Péter kikiált:

- Na, mi az?
- Nem mi az, hanem: ki az, fiacskám!
- Atyaúristen! Megint egy tanárnő!

Kopogtatnak az ajtón. Az ember kinyitja, körülnéz, de nem lát senkit. Lepillant, és meglátja a Halált, de az csak 10 cm magas, picike kis alak, de rendesen csuklyával, kaszával, persze minden mini változatban.

Hát azért mégiscsak a halál az a halál, a fickó megijed, leperg előtte az egész élete és már éppen kezdene alkudozni az életéért, amikor a Halál megszólal:

- Nyugi, csak a hörcsögért jöttem!

Beteg ballag a reumatológushoz:

- Kedves doktor úr, tavaly jártam itt, és javasolta, hogy a reumám miatt lehetőleg kerüljem el a nedves, vizes helyeket...
- Igen kérem, emlékszem, és hogy van most?
- Nagyon jól, csak szeretnék már végre megfürödni!

A tanár Mórlickához:

- Ha jól felelsz egy kérdésemre, átengedlek a vizsgán. Hány csillag van az égen?
- 5 628 913 – feleli Mórlicka.
- Ezt, hogy számoltad meg?
- Bocsánat, ez már egy második kérdés.

GYERMEKOLDAL

A kertész és a halál

A z agrai mahárádza kertésze egy hajnalon rémülten ébresztette urát.

- Add, kérlek, leggyorsabb lovaiddat, menekülnöm kell!
 - Mi történt?
 - Kertedben munkálkodtam éppen, amikor talákoztam a Halállal, aki felemelt karokkal megfenyegetett engem. Add a legjobb lovaiddat, hadd induljak el sebes harci szekeren, akkor estére Delhibe érhetek, és ott elrejtőzöm a rengeteg ember között, hogy ne lellessen rám.
 - Jó – mondja a mahárádza –, indulj el máris!
- A nap folyamán azután a mahárádza is sétálgatott a kertjében, és ő is találkozott a Halállal. Megszólította:
- Te Halál, miért ijesztgeted az én kertészemet?
 - Uram – felelte a Halál –, én nem ijesztgettem őt, csak égne emeltem a karomat csodálkozásomban: hogyhogy még itt van, amikor ma este Delhiből kell őt elvinnem?!

A vénasszony és a halál

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás tengeren is túl volt, volt egy öregasszony, öregebb az országútnál, aki a hamut is már mamunak mondta, de meghalni nem akart. Erősen szerette az életet. Gyermeke sem volt, senkje sem volt, mégis mindig sürgött-forgott, dolgozott, verte egymásra a csengő tallérokat. Tele volt a tulipántos ládája arannyal, ezüsttel. Fájt a szíve erősen, ha meggondolta, hogy egyszer csak beállít a Halál, s azt sem kérde, jössz-e, vagy nem, megfogja s viszi. Hát bizony jól gondolta, mert egyszer csak beállított a Halál, s mondta neki:

- Készülj, öregasszony, mert viszlek!
- Könyörgött, istenkedett az öregasszony:
- Még csak tíz esztendő!
 - Nem, nem lehet, viszlek.
 - Még csak bár ötöt!
 - Nem, nem lehet, készülj, már beírtam a nevedet a nagy könyvembe, ki nem törülhetem. – De az öregasszony addig sírt, addig rimánkodott, hogy a Halál adott neki három órát.
 - Adj ennél több időt! – Kérte az öregasszony.
 - Kegyelmezz ma még életemnek! Gyere el holnap!
 - Isten neki – mondta a Halál –, nem bánom. S azzal indult kifelé, de visszaszólt:
 - Hanem holnap csakugyan eljövök!
 - Jól van, csak gyere – mondta az öregasszony –, de tudod mit, jobb is lesz, ha felírod az ajtófélfára: „holnap”, nehogy én is elfelejtsem. A Halál kivette a zsebéből a krétát, s fölírta az ajtófélfára: „holnap”
 - azzal elment. Másnap jókor reggel jön a Halál, az öregasszony meg ott fekszik az ágyban.
 - Indulj, öregasszony, letelt az órád!

- Dehogy telt – mondja az öregasszony. – Nézz csak az ajtófélfára, mi van odaírva! Ma nem vihetsz el, csak holnap.
- Jól van – mondotta a Halál –, hát majd elviszlek holnap. Ez aztán így tartott egy hétig, kettőig, a Halál mindennap pontosan eljött az öregasszonyért. Az öregasszony pedig mindig hűségesen rámutatott az ajtófélfára, s a Halál továbbállt nagy bosszúsággal. Hanem egyszer megsokallotta a sok hiábavaló járást, letörülte az ajtófélfáról az írást, s megfenyegette az öregasszonyt:
- No, megállj, holnap csakugyan elviszlek, nem adok pardont! Hej, édes Istenem, megijedt az öregasszony, reszketett egész testében, mint a nyárfalevél, nem találta helyét a házában, szeretett volna valahová elbújni, ahol a Halál nem találja meg.
- Hopp, megvan! – Volt egy kád csurgatott méze, s belebújt abba. No, itt bizonyosan nem talál meg. De itt sem volt maradása. Hátha mégis megtalálja. Kibújt a hordóból, felhasította a dunnáját, bebújt a dunna tolla közé. Itt kucorgott egy darabig; de itt sem volt maradása. Kibújt a dunnából, hogy jobb helyet keressen magának. Éppen amint bújt kifelé, akkor nyitott be a Halál. Nézi, nézi, mi Isten csodája lehet az a fehér, tollas szörnyeteg, megijed szörnyen, azzal, uccu neki, úgy elszalad, hogy mézeskaláccsal sem lehetett volna visszacsalogatni, s a vénasszony azóta még mindig él. Holnap legyen a ti vendégetek!

(Népmese, Benedek Elek gyűjtése)

